

обставини, у яких опинилися сусідні нації, які боролися за незалежність, зазнавши ворожої окупації.

ЛІТЕРАТУРА:

- В'ятрович Володимир. Друга польсько-українська війна. 1942 – 1947. Київ : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2011. 288 с.
- Літопис Української Повстанської Армії. Т. 34: Лемківщина і Перемищина. Політичні звіти / за ред. П. Й. Потічного, І. Лика. Торонто – Львів : «Літопис УПА», 2001. 974 с.
- Літопис Української Повстанської Армії. Т. 39: Тактичний відтинок УПА 28-й «Данилів». Холмщина і Підляшшя (Документи і матеріали) / за ред. П. Й. Потічного. Торонто – Львів : «Літопис УПА», 2003. 1057 с.
- Мірчук Петро. Українська Повстанська Армія 1942 – 1952. Мюнхен, 1953. 319 с.
- Польсько-українські стосунки в 1942 – 1947 роках у документах ОУН та УПА: у 2 т. / Відп. ред. та упоряд. В. М. В'ятрович. Т. 2 : Війна після війни. 1945 – 1947. Львів : Центр досліджень визвольного руху, 2011. 576 с.
- Степан Хрін. Кризь сміх заліза. Мюнхен : До Зброї, 1952. 160 с.

Ярина ЧЕКРИГІНА

магістрантка

Тернопільський національний педагогічний університет

імені Володимира Гнатюка,

Тернопіль, Україна

yaryna_ch@ukr.net

УКРАЇНА ТА РЕСПУБЛІКА КОРЕЯ: КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ ЗАГАЛЬНОЛЮДСЬКИХ ЦІННОСТЕЙ ДВОХ НАРОДІВ

Сьогодні немає єдиної думки щодо визначення поняття «цінності», свідченням чого є різнобічність поглядів дослідників до витоків, характеру та значення цього явища. Однак не можемо заперечувати, що цінності та суспільна мораль значною мірою є конкретно-історичним феноменом. Їх формування нерозривно пов'язане з історичною дійсністю та культурою конкретного народу [3, с. 77–87]. Цікаво відзначити, що сформовані цінності мають властивість також впливати на хід історичних подій, тому можемо говорити про взаємопов'язаність цих процесів.

Виходячи з цього, цілком очевидним здається наявність у кожного народу, нації власних цінностей, які мають історичне підґрунтя, а тому можуть різнитися в різних куточках світу. Республіка Корея та Україна – географічно віддалені одна від одної держави, кожна зі своїми унікальними шляхами розвитку. Слід також відзначити загальну відмінність між європейським та азійським менталітетом, що впливає на

хід історичних подій та формування культури. Незважаючи на цю різницю, все ж слід виділити спільні риси обох народів, які, на перший погляд, є дуже відмінними між собою.

Для світогляду українського народу характерним є кордоцентризм – перевага чуттєвого та екзистенційного над раціональним, що виявляється у таких людських рисах як сентименталізм, чуттєвість, любов до природи. Подібні установки є і в корейців, цінності яких формувались значною мірою на основі конфуціанської традиції, яка звертала увагу на доброзичливість, привітність і ввічливість [4]. Вміння «відчувати» настрої співрозмовника, правильно оцінити його дії та слова в Республіці Корея окреслюють як мистецтво нунчі, що у перекладі означає «сила очей» [6, с. 170]. Крім того, з цим також пов'язана прив'язаність до сім'ї та повага до старших. Щоправда, в Кореї, як і в інших азійських країнах, це відноситься до ієрархічності суспільства і міжлюдських відносин.

В обох народів є схильність до важкої праці, у тому числі пов'язана із сільським господарством. Для українців робота на землі є невід'ємною частиною національної традиції, яка впродовж століть була основним джерелом доходу і можливості існування практично для будь-якої сім'ї. Через нестачу угідь через переважання гірської місцевості, щоб жити у відносному достатку, корейцям споконвіку доводилось ретельно обробляти кожен клаптик землі, придатний для вирощування сільськогосподарських культур. Складнощі при роботі на землі спонукали корейців до терплячої і важкої праці [5, с. 45–46]. Слід зазначити, що на початку 1960-х рр. Сеул нагадував невелике провінційне містечко, аніж столицю Республіки Кореї. Однак працьовитість корейців разом з ефективною політикою, впровадженою Пак Чон Хі, змогли зміцнити економіку держави та вивести її на рівень, достатній для того, щоб через кілька десятиліть увійти в список найстабільніших економік світу.

Однак варто відзначити, що найбільш суттєвою рисою, що об'єднують українців та корейців є загострене відчуття патріотизму в силу історичних обставин. Становлення корейської нації відбувалось за умов постійної загрози від сусідніх народів та держав – монгольських племен, китайців, японців. Особливо важкою сторінкою в корейській історії було входження півострову до складу Японської держави у 1910 р. Слід відзначити, що між РК та Японією все ще існують нерозв'язані питання та проблеми, пов'язані із японською політикою на корейських землях [9]. Особливість історичного розвитку держави знайшла своє відображення в понятті «хан» – колективній емоції болю, розчарування, гніву корейського народу в його ставленні до тих важких сторінок культури та історії і їх винуватців [2].

Україна, подібно до Республіки Корея, протягом кількох років не раз виступала об'єктом домагань інших держав та особливо сильно страждала від політики Російської імперії, СРСР та сучасної РФ. Як зазначав В. Винниченко, бути українцем – це значить бути постійно в стані доказування свого права на існування [1]. Протягом століть український народ демонстрував стійкість до випробувань і чергових спроб знищити його історію та культуру. Українці привикли чинити опір навіть тоді, коли залишались один на один із серйозною загрозою.

Виходячи з історичного минулого, наразі особливу важливість для обох народів мають демократичні цінності західного світу. Після Корейської війни, в ході якої південні корейці значною мірою постраждали від жорстокості й пlynдрування їхнього майна військовими із Північної Кореї, підтримуваних СРСР та Китаєм, у суспільстві відбулось повне відторгнення комуністичних та соціалістичних ідей. Розвиток РК під впливом США зумовив «західний» шлях розвитку Сеулу [7]. Станом на зараз можна констатувати, що РК є однією з найбільш демократичних країн регіону, що проявилось також у тому, що президенти Чон Ду Хван, Ро Де У, Пак Ин Хе за зловживання в період президентства були притягнуті до судової відповідальності. Дослідницький відділ журналу «Економіст» присвоїв Республіці Корея рейтинг 8/10, що зробило її 23-ою найдемократичнішою країною в 2019 р., що є найвищим показником серед країн цього регіону [8].

За період української історії можна виокремити низку повстань, війн та революцій, які мали на меті захист свого права бути незалежними. Яскравою сторінкою, що показала прагнення українців до ширшого впровадження західних, демократичних цінностей, стала Революція Гідності, а також ті драматичні події, які розвиваються зараз на наших землях. Саме Україна зараз є борцем за світову демократію і викликає захоплення у всіх куточках планети своєю надзвичайною згуртованістю за національну ідею. П'ятій колонії все ж не вдалось роз'єднати сформовану українську націю на дві частини, як це відбулося у випадку з корейським народом. Проблема об'єднання Кореї є все ще не розв'язаною і досить болючою як для країни, так і для регіону в цілому, тому перед Сеулом стоятиме питання її розв'язання.

Складна історія зумовила ще одну спільну рису для українського та корейських народів – особливе плекання власної культури, яка представлена багатою спадщиною із усної народної творчості, літератури, образотворчого мистецтва та унікальних традицій, що викликають захоплення по всьому світу. Слід також відзначити, що своє культурне

надбання РК успішно використовує для вибудовування власної зовнішньої політики в рамках використання концепції «м'якої сили». Щорічно уряд держави вкладає у культуру 1 млрд дол., підтримуючи таким чином поширення «корейської хвилі» – кіноіндустрії, музики, моди, кухні тощо. Як наслідок, спостерігається тенденція до все більшого зростання зацікавлення молоді по всьому світі у корейському культурному надбанні. Важливо відзначити, що деякі механізми «м'якої сили» на основі культури можуть бути застосовані й в інших країнах, у тому числі й в Україні.

На перший погляд, між Україною та Республікою Корея є безліч відмінностей, спричинених історичним та географічним факторами, однак якщо вдатися в деталі, можна виокремити ряд спільних цінностей в обох народів. Цей фактор може відкрити нові шляхи для україно-корейського діалогу та поглиблення співпраці. Окрім того наближеність окремих моральних установок обох народів може позитивно позначитись на можливості імплементації корейського досвіду у тих чи інших сферах.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Винниченко В. Щоденник. Том 2. 1921-1925. Едмонтон-Нью-Йорк: Канадський Інститут Українських Студій, 1983. 703 с.
2. Збир І. Феномен корейської емоції хан: етимологія, історія, духовність. *Studia Methodologica*. 2020. № 50. С. 75–85.
3. Канафоцька Г. П. Формування цінностей сучасної людини: фактори, інституції, складові та чинники впливу. *Механізми управління розвитком організаційної культури ЗНЗ: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., м Київ, 4-5 квіт. 2013 р.* 2013. Київ, 2013. С. 77–87.
4. Ременець О. В. Витоки цінностей української культури. *Вісник Національного авіаційного університету. Філософія. Культурологія*. 2013. № 2. С. 112–115.
5. Семенюк І. В. Особливості історичної традиції південнокорейського суспільства. *Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії*. 2013. № 55. С. 45–55.
6. Семенюк І. В. Філософська та культурна традиція південнокорейського суспільства. *Культурологічний вісник*. 2013. № 31. С. 169–174.
7. Толстокулаков І. А. Политическая модернизация в Республике Корея (1945 – 1987 гг.). *Вестник ДВО РАН*. 2005. № 2. С. 49–64.
8. Democracy Index 2019. A year of democratic setbacks and popular protest. URL: <https://www.in.gr/wp-content/uploads/2020/01/Democracy-Index-2019.pdf>
9. Michael E. Robinson. *Labor Mobilization, Comfort Women: Korea's Population Hemorrhage. Korea's Twentieth-Century Odyssey*. Honolulu: University of Hawai'i Press, 2007. 233 p.